

og i den Henseende skal jeg altsaa ikke yttre mig, med mindre der i saa Henseende maatte fremkomme Forslag. Af disse tre Arbeider vilde uidentvibst to kunne vedtages, idet for det Første eet Arbeide ligesom rykker op i det Nummer, som er blevet vacant, og dernæst har Udvalget tiltraadt Landstthingets Uttringer om, at det, hvis finansielle Hensyn tillade det, er i høi Grad ønskeligt, at det hele Arbeide fuldføres i 6 Aar, istedetfor som fra først af paatænkt i 10 Aar, hvilket vil kunne skee, hvis Rigsdagen troer sig istand til aarlig at bevilge en ligesaa stor Sum til dette Arbeide som den, der er bevilget iaar. Projecteringen bør derfor i ethvert Tilfælde foregaae, og deri er ogsaa Ingenieurcorpset og Indenrigsministeren enig, under den Forudsætning, at det bliver omtrent $\frac{1}{6}$ af det tilbagestaaende Arbeide, der aarlig vil komme til Udførelse, og hvis Projectering altsaa maa foregaae Aaret iforveien. Dersom altsaa ikke finansielle Hensyn gjøre det umuligt, kunne altsaa uidentvibst tvende af disse Arbeider komme til Udførelse i næstmæste Aar; men Valget deraf har man helst troet at burde udsætte, indtil man tillige, igjennem Projecteringen, havde det meget vigtige Moment, hvor store Omkostningerne vilde blive, for sig, og det er derfor, at Udvalget har vedtaget alle de tre Arbeider til Projectering, da det ikke har troet, at dette vilde have nogen særlig Vanskelighed for Ingenieurcorpset. I saa Henseende skal jeg bemærke, at Betinspecteuren har erklæret, at hele Arbeidet vil kunne udføres i 6 Aar, dersom Ingenieurcorpset kan stille 8 Officerer til hans Disposition, og at Ingenieurcorpset har erklæret, at der Intet var til Hinder derfor fra Corpsets Side. Det gaaer vistnok noget videre, end Ingenieurcorpset har forudsat;

men, naar det tages i Betragtning, at Projecteringen udføres og Bearbejdet ledes af de samme Officerer, og at de altsaa kunne benytte den Fritid, som leenes dem fra at forestaae de nye Veianlæg, til Projectering, saa haaber Udvalget, at det ikke vil være umuligt for Ingenieurcorpset, der allerede, som anmærket, paa egen Haand har projecteret mere, end der var fordret af samme, at faae Arbeidet udført i 6 Aar. Udvalget skal saaledes ikke indskille, at det forelagte Lovudkast med den af Landstthinget vedtagne Forandring forkastes, uagtet det, som sagt, er under Finantsloven, at den egentlige og vigtigste Bestemmelse om Bearbejderne maa tages; men det foreslaaer, at der maa tilføies en § 2, der indeholder en Fortegnelse over de Arbeider, der skulle udføres i det næstmæste Aar, og altsaa dert optager foruden det, der er foreslaaet af Indenrigsministeren, nemlig dette Bearbejde ved Struer, tillige en Fortættelse af Ringfjæbing-veien og en Fortættelse af Viborg-Mandsøveien, hver paa omtrent $1\frac{3}{4}$ Mil.

Indenrigsministeren: Saavidt mig bekendt er det foranlediget fra Rigsdagens Side, og jeg troer navnlig fra Finantsudvalgets Side i Folkethinget, at Spørgsmaalet om, i hvilken Følgeorden næste Aars Hovedlandvejs-Arbeider blive at foretage, skal gjøres til Gjenstand for en særegen Lov, saavidt jeg derhos har hørt, især af den Grund, at man meente, at der kunde møde saa forffjellige Anskuelser, og fremkaldes en saa vidtløftig Discussion om de forffjellige Egnes nærmere eller fjernere Adkomst til først at komme i Betragtning, at man troede, at det ikke var hensigtsmæssigt at modtage alle disse Discussioner under Finantslovens Behandling.